

1967

–

MAURICE AGIS EN PETER JONES

–

Voor hun conceptie van ruimtelijkestructuren, gekarakteriseerd door de onderlinge relaties van vlakken, lijnen en kleuren, die ruimtelijke gerichtheid bepalen, inspirerend tot menselijke beweging daarin

De Sikkensprijs 1967 wordt uitgereikt aan de Britse kunstenaars Peter Jones en Maurice Agis. 'Voor hun conceptie van ruimtelijke structuren, gekarakteriseerd door de onderlinge relaties van vlakken, lijnen en kleur, die ruimtelijke gerichtheid bepalen, inspirerend tot menselijke beweging daarin; en voor de betekenis van deze concepties voor het begrip van beweging en verandering in een drie-dimensionale werkelijkheid als een totaliteit van ruimte en tijd.

Aansluitend op de prijsuitreiking vindt in het Stedelijk Museum in Amsterdam de opening plaats van de tentoonstelling 'Spaceplace' over het werk van Agis en Jones. Het Polygoonjournaal maakt opnamen in zwart-wit van de prijsuitreiking en in kleur van de Spaceplace. Dit filmpje is te zien in de Nederlandse bioscopen.

SPACEPLACE - EEN 'WALK-IN' OM TE BELEVEN

De moderne mens heeft behoefte aan ruimten waar hij met anderen samen kan zijn, volgens de toelichtingstekst voor de pers. Daarmee bedoelt men openbare plekken als het Monument op de Dam, waar kantoorbedienden hun lunchpakket opeten, geliefden minnekozen en waar geprotesteerd wordt. Het Spui met het Liverdje is ook zo'n plek. In het Vondelpark is een 'sprekershoek', er vindt daar ergens een happening plaats, er is een love-in. Dus: er is behoefte aan ruimte, aan 'spaceplace'.

Agis en Jones maken walk-ins, vrij toegankelijk voor iedereen, om er te doen en te laten wat men wil: praten, discussiëren, liefhebben, demonstreren, protesteren, uitrusten, eten, zingen, dansen. Een speelplaats voor mensen van nu. De spaceplaces zijn ruimtelijke constructies van gekleurde vlakken die in allerlei variaties, maar altijd in haakse hoeken ten opzichte van elkaar geplaatst worden en waarmee gesloten of open ruimten worden gecreëerd op verschillende niveaus. Het geheel biedt een ruimtelijk continuüm dat verandert met de positie van de bezoeker die zich erin verplaatst. Het resultaat vertoont veel overeenkomst met architectonische visioenen van De Stijl, constructivisten en neo-constructivisten zoals we gezien hebben van bijvoorbeeld Baljeu en Van Woerkom.

Het speelse en menselijke aspect strookt weer met de opvattingen van Constant (New Babylon) en Aldo van Eyck, maar Agis en Jones behoren tot een jongere generatie.

In het drukwerk dat verschijnt bij de tentoonstelling staan het soort bezwerende teksten die typerend zijn voor die tijd. Ze doen denken aan songteksten uit protestmusicals als Tommy en Hair en aan 'All you need is Love' van de Beatles:

live in movement live in feeling
live in colour live in seeing
live in change live in growth
live in fun live in sense
live in love live in positive
live in hearing live in direction
live in real live in awareness
live in rest live in physical
live in sound live in extension
live in action live in social
live in light live in space

en:

we hope to show the possibilities of spaceplaces by putting up structures in exhibition galleries – for us the real development will be when we construct outside the imposed limits of existing buildings in festivals - city squares - parks - areas vacant between demolition and rebuilding - playgrounds - spaces for people where they can meet - look - feel - move - listen- laugh - cry - sing - dance - love - relax - protest - be